

VDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LIV

12

PROSINEC 2025

Šumavské pověsti a pohádky

Anča a Pepík

Den válečných veteránů

Na každého se jednou usměje...

Foto MZ (1), JP

Foto měsíce

Jsou dovednosti, které nám byly dány do vínku, ale jak rosteme a dospíváme, tak na ně tak nějak zapomeneme. Je známo, že se rodíme s potápěcím reflexem a malé děti umějí dýchat správně a efektivně, než je to stres a životní styl odnaučí. A hlavně dovedou poslouchat, zapojit fantazii a přemýšlet o tom, co právě slyšely.

foto mz

Zastavený čas

Je tu první adventní neděle a já si opět uvědomila, jak ten čas neskutečně rychle letí. Vždyť se zdá, že to bylo teprve včera, kdy jsem v kostele zapalovala první adventní svíčku. Celý ten rok jako by se najednou smrškl do jediného mrknutí oka, do jediné sněhové vločky. Někdy mám pocit, jako bych jen neustále otáčela listy kalendáře. Asi na tom budete mnozí podobně.

Čas je však nestranný, každému vyměřuje stejně, bez ohledu na naše vnímání a pocity. Je jako velká prázdná nádoba a záleží jen a jen na nás, jak a čím ji naplníme. Těšením, starostmi, sváry, nebo ji necháme zcela prázdnou, a tak právě uplynulý čas nezanechá v našem životě žádný otisk.

Advent a Vánoce jsou obdobím, kdy se svět kolem nás naplní světýlky, vůněmi, smíchem, hudbou. Je to období intenzivního setkávání s rodinou, s přáteli či známými. Je to čas těch nejkrásnějších a nejmotivnějších prožitků. Ale pouze za předpokladu, že je dokážeme s otevřeným srdcem naplno prožít. Ne jako pouhý divák či náhodný kolemjdoucí, ale jako jejich součást. Přijímat a zároveň obdarovávat.

Ano, čas letí někdy až příliš rychle. Tak se ho pokusme alespoň na chvíli zastavit. Tím, že se zastavíme spolu s ním. Že do té prázdné nádoby uložíme vůni punče a jehličí, zvonění zvonků a zvonečků, zpěv koled, křupání sněhu pod nohama, blikotání svíček, a hlavně smích a radost. A třeba zjistíme, že zastavený čas je možná tím nejkrásnějším vánočním dárkem. Nadčasovým. Protože budeme-li chtít, vezme nás proti proudu času až do našeho dětství, připomene nám dávno zapomenuté okamžiky, vůně a radosti. Vlastně se stačí na chvíli na to dění kolem nás dívat dětskýma očima.

A tak nám všem vespolek přeji, abychom ten vánoční čas zachytili do svých duší, abychom naplnili mysl radostnými prožitky. Abychom se na chvíli společně zastavili v čase.

Martina Pospíšilová
starostka

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM souhlasí s uzavřením smlouvy o odchytu, umístění a péči pro toulavé a opuštěné psy s poskytovatelem služby Martinem Lhotkou, se sídlem Nové Chalupy 82.

RM bere na vědomí, že dne 10. 9. 2025 nabytí platnosti Územní plán Volary a uvedeným dnem pozbylo účinnosti usnesení ZM č. 12/24 ze dne 25. 3. 2024, kterým se pozastavuje projednávání žádostí o prodej pozemků ve vlastnictví města Volary.

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA MĚSTA

ZM rozhodlo schválit ve znění předloženého návrhu Dodatek č. 5 ke Smlouvě o dílo uzavřené dne 22. 4. 2024 na akci: „Volary – ul. 5. května – rekonstrukce vodovodu a kanalizace“ a „Modernizace komunikací II/141 a III/14136 průtah Volary – SO 103 – Chodník podél silnice III/14136“, mezi městem Volary a společností ZNAKON a.s. z důvodu vypořádání méněprací a víceprací.

ZM rozhodlo stanovit cenu vodného a stočného pro rok 2026, při ponechání výše nájemného, pro všechny odběratele takto:

vodné	46,74 Kč/m³ bez DPH
stočné	57,33 Kč/m³ bez DPH

Více informací naleznete na
www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. PROSINCE 2025

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Ohlédnutí

Milí Volaráci,

dovolte mi, abych Vás na prahu adventu pozdravil a popřál Vám poklidné Vánoce, pevné zdraví a mnoho radosti v roce 2026. Všem přeji, aby byl nový rok lepší, klidnější a přinesl nám spokojenost doma, v práci i u nás ve Volarech.

Místostarostou jsem se stal téměř rok po volbách, kdy jsem vystřídal pana Václava Mráze. Od té doby vidím zblízka, kolik práce se ve městě odvádí – a kolik lidí ji bohužel nevidí, nebo vidět nechce. Kritizovat je dnes jednodušší než pochválit a na jednáních zastupitelstva to někdy vypadá, jako by se hledaly chyby za každou cenu. Bohužel často nejde o město, ale o osobní útoky nebo snahu se zviditelnit i za cenu zkreslených informací či nepravd.

Paní starostka nastoupila do funkce ve velmi složité době. Psal se rok 2022, dozníval covid, investice po celé zemi stály a mnoho projektů bylo zpožděných nebo úplně zastavených. Město tak začínalo pracovat v situaci, kdy mělo za sebou několik let, během nichž se stavět v podstatě nedalo. Dnes je ale vidět, že se věci rozjely – a že se investuje a ještě více se investovat bude.

Za tu dobu se podařila řada věcí a namátkou zmíním:

- opravili jsme mnoho chodníků i veřejné osvětlení, na některých místech jsme osvětlení vybudovali úplně nové,
- vznikla nová cesta kolem ordinací paní doktorky Blažkové a paní doktorky Ilie – vové,
- opravili jsme cestu na Mlynařovice, Mlýny i na Soumarském Mostě,

- dokončujeme poslední etapu revitalizace sídliště,
- a připravujeme rekonstrukci bazénu, která nebude levná, ale je pro město potřebná.

Městu není lhostejná ani ochrana přírody, proto připravujeme projekt nové hlavní čistírny odpadních vod, menší čistírky v ulici Mlýnská a také rekonstrukci odlehčovací komory pod bazénem. Všechny tyto projekty jsou však finančně velmi náročné, a proto je naší povinností chovat se hospodárně. Nová velká čistírna by měla město vyjít na třetinu ceny oproti dřívějšímu – dnes již opuštěnému – projektu. A u odlehčovací komory je rozdíl mezi variantami ještě větší: zatímco starý projekt počítal s cenou kolem 15 milionů za jednu komoru (máme tři, tedy 45 milionů), nový návrh je výrazně úspornější. Proto – a promiňte mi to při porovnání – prosazujeme spíše „dobrou škodovku“ než „drahý mercedes“. Ušetřené peníze můžeme investovat do dalších potřebných věcí, například právě do rekonstrukce bazénu.

V souvislosti s odlehčovacími komorami se v poslední době objevila kritika a rád bych ji uvedl na pravou míru. Město přitom nijak neignorovalo doporučení úřadů ani odborníků. Naopak:

- nový projekt vznikl v úzké spolupráci s vodoprávním úřadem, Povodím Vltavy, projektantem, zástupci Národního parku Šumava a ČEVAKU,
- NP Šumava i spolky na ochranu přírody se k němu vyjádřily kladně,
- projekt byl připraven tak, aby byl funkční,

- dostatečný a zároveň finančně únosný,
- zároveň je navržen jako systém, který lze v budoucnu rozšiřovat a upravovat podle potřeb – doslova „lego systém“.

Zvláštní situace nastala až následně, kdy se Povodí Vltavy vyjádřilo zamítavě a požaduje návrat ke starému projektu – paradoxně k tomu, který samo v minulosti odmítlo. Navíc nyní nechce povolit stavbu na svém pozemku, což je u odlehčovací komory na Volarském potoce zásadní problém. Jednání však pokračují a hledáme řešení, které bude funkční, dostupné, a především realizovatelné. Je také třeba říci, že není vhodné spolehat na to, že stát nebo kraj automaticky poskytnou dotace. Může se to podařit, ale slíbat dopředu něco, co není potvrzené, je nezodpovědné.

Na závěr bych rád dodal ještě jednu osobní poznámku. Na zastupitelstvech i v některých reakcích se někdy kritizuje všechno – to, co se dělá, co se dělat bude i co se zatím nedělá. Někdy to bohužel sklouzne spíše k osobním útokům než k debatě o tom, co je v danou chvíli nejlepší pro město. A to je škoda. Jsme tu přece všichni kvůli Volarům.

Chci poděkovat za práci, kterou často není vidět, všem zaměstnancům města, kolegům i paní starostce. Bez nich by Volary nemohly fungovat ani se rozvíjet. Děkuji i vám, občanům – za trpělivost, podporu a podněty, které nás posouvají dál.

Přeji vám krásné Vánoce a všechno dobré v roce 2026.

*Za město Volary Kub Bohuslav
Text reaguje mimo jiné i na příspěvek na str. 5*

MÍSTNÍ POPLATKY ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD A PSY

**možnost zaplacení do 30. 12. 2025,
než bude přistoupeno k vymáhání dlužných částek**

Stále ještě máte možnost uhradit:

- **PŘES WEB MĚSTA** <https://poplatky.mestovolary.cz> – převodem z účtu do 31. 12. 2025
- **OSOBNĚ** na pokladně města (v přízemí úřadu) do 23. 12. 2025

Pro upřesnění můžete kontaktovat:

Bc. Štěpánka Válková, tel. 388 302 204, valkova@mestovolary.cz

Upozornění

- Dovolujeme si upozornit občany, že **Městský úřad Volary bude uzavřen od 29. prosince 2025 do 2. ledna 2026.**
- Místní poplatky za rok 2026 můžete hradit od 4. února 2026, a to jak v hotovosti na pokladně městského úřadu, tak bankovním převodem.
- Oznamujeme občanům, že ve dnech **od 17. 12. 2025 od 12:00 do 3. 1. 2026 bude uzavřen sběrný dvůr.**

Zakáží Volarům provoz čističky?

Na posledním jednání zastupitelstva jsem se ptal starostky, proč město odmítá vybudovat skutečně funkční odlehčovací komory. Smysluplnou odpověď jsem nedostal, proto shrnu občanům, o co jde.

Ve Volarech není oddělena splašková a dešťová kanalizace. Při každém větším dešti nateče do kanalizace velké množství srážkové vody. Ta zvedne usazeniny a nečistoty, které putují směrem na ČOV. Pokud by všechnu vodu pustila dál, čistírnu to „vypláchně“, zastaví biologické procesy a provoz by se musel zdlouhavě obnovovat. Proto se část vody odlehčuje přímo do Volarského potoka.

Problém je, že úvodní desítky minut deště spláchnou z kanalizace všechny nahromaděné nečistoty, i ty viditelné – použité hygienické potřeby, plastové zbytky, usazeniny. Ty pak končí ve Volarském potoce, Vltavě i v Lipně. Odhaduje se, že množství nečistot, které se takto vypustí mimo ČOV, je srovnatelné s tím, co jde na čištění. Řešení je přitom jednoduché: vybudovat dostatečně velké akumulární nádrže s česly a filtrací, které zachytí první špinavou vodu. Ta se pak po odeznění deště přečerpá zpět na ČOV. Zbytek vody je již převážně čistá dešťovka.

Město však prosazuje minimalistickou variantu bez potřebné kapacity, bez česel, bez filtrace, dokonce bez příjezdové cesty a elektřiny – tedy zařízení, které nebude možné provozovat automaticky a nebude plnit svůj účel.

O peníze přitom nejde. Rekonstrukce ČOV bude stát desítky milionů a sama problém neřeší. Funkční odlehčovací komory vyjdou na zlomek této částky a kraj umožní spolufinancování, protože se řeší znečištění Lipna, ke kterému Volary významně přispívají.

Trpělivost došla už i úřadům. Povodí Vltavy i vodoprávní úřad městu nařídily situaci napravit – jinak hrozí odebrání povolení k vypouštění odpadních vod. To by občanům výrazně prodražilo provoz kanalizace.

Mrzí mě, že problém byl roky ignorován, až jsme se dostali na hranu. Přitom jde o základní věc – čisté prostředí, zdravé řeky a odpovědné zacházení s přírodou.

Tomáš Válek

Volarské jesličky

Jesličky v kostele sv. Kateřiny jsou umístěny v Tussetské kapli ve výklenku po zalděném bočním vchodě. Za zalděvím (pocházejícím z kostela z Českých Žlebů) se nachází na dvacet figur postav a zvířat. Na pozadí jesliček je výjev z biblického města. Dřevěné sochy pocházejí z dílny Josefa Kindermanna.

Nový volarský betlém pochází z dílny paní Ivany Teskové ze Zátaví a Volarané si jej mohou prohlédnout od roku 2023. Jeho součástí je šest typických volarských domů, dva seníky, jesličky a na sto figurek postav a zvířátek. Paní Tesková na zhotovení využila pouze přírodní materiály. K vidění je během adventu v informačním středisku.

Volarské náměstí zdobí dřevěný betlém s postavami v životní velikosti od autora Ivana Šmída. Sochy vznikaly postupně během volarských Slavností dřeva a první jej bylo možné shlédnout v adventním čase roku 2012.

9. Na základě požadavku správce vodního toku a povodí a požadavků vycházejících z plánu dílčího povodí Horní Vltava pro úřad povrchových vod HVL_0030 (zejména ID HVL30702124 a HVL30710034) **bude správci vodního toku a vodoprávnímu úřadu do 31.12.2026 předložen závazný plán** pro nápravu nevyhovujícího stavu, zejména stavu veřejné kanalizace a centrální ČOV ve městě Volary. Jedná se o vytvoření závazného harmonogramu investičních akcí (intenzifikace centrální ČOV, rekonstrukce kanalizačních stok v částech města, kde může docházet k nepodchycenému vypouštění odpadních vod přímo do recipientu, řešení nátoku balastních vod a řešení odlehčovaných odpadních vod z odlehčovací komory).
10. **Do 31.12.2027** bude vodoprávnímu úřadu a správci vodního toku předložen návrh řešení intenzifikace ČOV Volary tak, aby odpovídal opatření z plánu povodí HVL30702124 - Vystavba nové linky ČOV Volary (intenzifikace ČOV) a zároveň navrhovaná technologie ČOV bude dosahovat parametrů daných opatřením HVL30700121 - Omezení obsahu fosforu v povodí nádrže Lipno I, a to pro návrhovou kategorii ČOV 7 200 EO.

Poděkování za novou cestu z Volar na Mlýny

Ráda bych touto cestou vyjádřila velké poděkování Městu Volary a všem, kteří se podíleli na vybudování nové asfaltové cesty z Volar na Mlýny. Tato čtyřkilometrová trasa se stala opravdovým darem pro všechny, kdo mají rádi pohyb, přírodu a klid.

Cesta vede nádhernou krajinou, která je teď na podzim jak z pohlednice.

Chodím touto cestou každý den s psem, někdy s vnučkou. Potkávám zde lidi všech generací. Cesta je vhodná nejen pro pěší, ale též pro bruslaře, cyklisty, pro malé děti na koloběžkách či odrážedlech.

Zvláštní pochvalu si zaslouží i firma, která stavbu realizovala. Práce byly zvládnuty v rekordním čase, s pečlivostí a ohledem na okolní přírodu. Výsledek mluví sám za sebe, krásná bezpečná a kvalitní cesta, kterou budeme všichni využívat mnoho let.

Děkuji všem, kdo se na tomto projektu podíleli. V dnešní době to není samozřejmostí, když se něco udělá tak dobře a srdcem.

Helena Frnková

Pravidelná bezplatná právní poradna

Město Volary ve spolupráci s advokátkou Mgr. Monikou Dadok nabízí občanům pravidelnou bezplatnou právní poradnu.

Využít ji můžete zejména v případech kdy:

- si nevíte rady s danou právní otázkou,
- řešíte konkrétní situaci a nevíte, jaké jsou vaše právní možnosti,
- chystáte se udělat právní krok, ale nevíte, co přesně by tento krok měl obnášet nebo jak dlouho by mohlo jeho vyřešení trvat.

Ať už se vaše otázky týkají rodinného, pracovního, obchodního nebo občanského práva, sousedských nebo jiných sporů, pohledávek, dluhů, chcete založit nebo zrušit spolek nebo společnost, prodat/koupit/darovat nemovitost, nebo vás zajímají jiné záležitosti, přijďte je probrat s právníkem.

S jednoduššími otázkami vám budeme moci poradit na místě, u složitějších záležitostí s vámi probereme možnosti, časovou a finanční náročnost celé věci a poradíme, jaké lhůty si ohlídat, abyste se mohli rozhodnout, jak budete chtít postupovat dál.

12. ledna 2026 od 14:30 do 16:30

v zasedací místnosti v přízemí Městského úřadu Volary.

Závěrečné cvičení u hasičů

1. 11. v 13:49 všem hasičům, zařazených do jednotky PO SDH Volary, přišel poplach. Technická pomoc – vyproštění zavalené osoby Mlynářovice Polesí. V rámci cvičení proběhla kontrola všech vyzoumivacích prostředků, které můžeme kdykoliv využít. SMS společně s notifikací do aplikace, výzva do radiostanic a v neposlední řadě siréna.

Na místo události vyjíždí RZA L1R 1+3, CAS20-1 1+4, DA L1T 1+3. Velitel zásahu na místě události dostává informaci, že při nakládce krmné směsi došlo k přejetí řidiče traktoru v areálu LZ Boubín. Průzkumem zjištěna závažnost situace a dochází k zajištění místa nehody a rozdělení prací. V traktoru, který nakládal krmnou směs, sedí řidič, který je v šoku a není schopen komunikace ani opustit traktor. Další dvě osoby se nachází pod vlekem za druhým traktorem, kdy jedna osoba se nachází pod pneumatikou. Místo

bylo rozděleno na tři úseky, jedno družstvo provádělo vyproštění osoby, na kterou najel vlek. Druhé družstvo vyprošťovalo řidiče traktoru, který byl v šoku, a třetí družstvo se staralo o zajištění první pomoci raněným. Vyproštění přejeté osoby probíhalo za pomoci sady s nízkotlakými vaky. Tato činnost je náročná na přesnost a komunikaci zasahujících hasičů. Vyproštění osoby proběhlo za 15 minut od zahájení prací. To je super čas, i když v průběhu prací byly nečekané nástrahy. Je třeba si vždy ověřit improvizace postupů, ale také pohotovost reakce velitele, který musí ihned řešit situaci a také improvizovat.

Po splnění úkolů proběhlo krátké vyhodnocení a poté se utvořilo druhé družstvo, které si opět cvičně vyprostilo přejetou osobu. Po úklidu veškerého materiálu a úklidu traktorů se družstva vrátila zpět na základnu.

V požární zbrojnici byla technika opět zkontrolována a připravena do akceschopného stavu. Tato činnost není nikde vidět, ale je mnohdy také náročná, a hlavně důležitá. Vozidla musí být v požární zbrojnici vždy v 100% stavu, připravené na zásah.

Jako poděkování za úspěšné absolvování cvičení, ale také za nelehkou práci v roce 2025, bylo občerstvení a volná zábava. I při této naší večerní akci musí být dodržena akceschopnost jednotky a byla předem určena služba zajišťující pohotovost.

Závěrem bych chtěl poděkovat řediteli lesů ČR, LZ Boubín, Ing J. Kříhovi za umožnění zrealizování cvičení u nich v areálu, vytvoření reálných podmínek k cvičení a za možnosti využít techniku Lesů ČR.

*Vlas Michal
velitel SDH Volary*

Myslivci tančili se svatým Hubertem

V sobotu 8. 11. 2025, přesně pět dní po svátku patrona myslivců svatého Huberta, pořádal myslivecký spolek Vltava Volary ve společenském sále města opět tradiční Poslední leč. V úvodním přivítání předseda spolku, JUDr. M. Slobodník, přivítal všechny přítomné a zavzpomínal na historii spolku Vltava, který působí ve městě Volary už 62 let. Poté předal slovo mysliveckému hospodáři M. Švecovi staršímu, který seznámil přítomné s organizací Poslední leče, kde zmínil bohatou věcnou a zvěřinovou tombolu, kde bylo mnoho zvěřinových balíčků z jeleního a divočáků. Dále zde bylo mnoho bažantů, orebic, a hlavně na výherce čekalo sedm divočáků. U věcné tomboly bylo mnoho hodnotných poukázek a také mnoho dalších krásných cen. M. Švec ještě před slavnostním připitkem pozval dva mladé členy spolku, kterým

poděkoval za ulovenou zvěřinu, o kterou se postarali tito dva členové.

Po krátkém proslovu jsme pozvedli přípitky a dle mysliveckých tradic levou rukou připili na zdraví, a hlavně na Lovu zdar. Nyní následovalo předtančení bývalých mistrů Evropy v latinskoamerických tancích, Radky Karvánkové a Tomáše Ondráška, a nádherná atmosféra začala nabírat obrátky. Poté Miroslav Švec symbolicky pro přítomné otevřel překrásný, a hlavně velmi chutný raut, který si myslivci za pomoci některých drahých poloviček připravili úplně sami. Před půlnocí došlo k dražbě zajíce a mladého kusu dančího, kde se mnoho zájemců přetahovalo o tuto draženou zvěřinu, kdy z výsledku měl největší radost myslivecký spolek. Už při pohledu na sál byl opět velký zájem o tento myslivecký večer, kdy taneční parket byl stále

plný. K výborné atmosféře přispěla prachatická kapela A JE TO, která hrála výborně.

Dovolím si poděkovat všem členům mysliveckého spolku a velké poděkování patří všem ženám, které se přičinily o nádherný, ale hlavně vynikající raut.

V závěru se přísluší poděkovat všem partnerům této myslivecké akce, kterých bylo přes padesát, a díky nim byla tato akce nádherným, a věřím že i nezapomenutelným zeleným večerem pro všechny. Samozřejmě patří velký dík všem účastníkům akce, kdy už nynější ohlasy od nich nás velmi těší. Proto nezapomeňte oslovit už nyní v předstihu kamarády myslivce z MS Vltava a zajistěte si účast i příští rok, kdy se sejdem 7. 11. 2026.

Krásné myslivosti a Lovu zdar!

*Miroslav Švec
myslivecký hospodář MS Vltava Volary*

Partneři Poslední leče

Hlavní partneři:

AK Slobodník & Partners, Pavel Řehák – SK Slavia Praha, Hotel Kristian Kubova Huť, ZEO Trade Vodňany, Auto Hazuka Volary, Josef Šachta – Břeží u Trhových Svinů, Malířství Chroňák Tvrzice

Ostatní partneři:

Autolakovna Urban Lenora, Lékárna Volary, Hotel Schreiner Volary, Zemědělská farma Horní Vltavice, Miroslav Švec ml., Power of Amerika Žárovná, Pivovar Prachatice, Restaurace U Potůčku Volary, Vinařství Kubík, Fajn Fyzio Husinec, Pneuservis Kordík, Stihl Růžička Prachatice, Ski Kvilda, Familie Wintersberger – Německo
Voldřichovi – Borová Lada, Malíř za Halíř, Hotel Chata Volary, Firma Doppler, Almara Restaurant Prachatice, Lovecké potřeby Prachatice, BAN – THAI Prachatice, Kříž Václav, Salon Relax Lenora, Soumarský Hostinec U Maxů Otakar Lejsek Lenora, GK Computers Prachatice, Štěpánovi Lenora, Ovocnářství Karel Gregora, Firma Troiber Německo, Bloom on květinářství Volary, Háva Barvy Volary, Barvy Laky Tomášek, Obec Borová Lada, Studio Strážný, Petra Švecová, Železářství Svěchota, Pizzerie Kadlec, Pavel Michal Krtely, Metzgerei Heindl Německo, MS Vltava Volary, PT Proles, Firma Göritz Německo, Krmiva Volary – Monika Hrdá, Zdeněk Plíšek, GW Train

Ohlédnutí za projektovými dny na Gymnáziu ve Vimperku

Ve dnech 20. až 21. října 2025 se na Gymnáziu ve Vimperku uskutečnily tzv. projektové dny, při kterých mají studenti možnost se dozvědět o něco víc, než je předepsáno v učebních osnovách. Část těchto projektových dní byla věnována moderním dějinám, kde se odborným garantem programu stala paní Mgr. Pavla Heřtová, vyučující dějepisu, která pro letošní ročník zvolila jako své téma „Cesty ke svobodě“.

Cílem programu bylo prostřednictvím konkrétních lidských osudů přiblížit studentům společenskou a politickou situaci po únorovém převratu roku 1948 a umožnit jim hlubší porozumění období nesvobody v československých dějinách. Na realizaci programu se podílelo Kulturně informační centrum Volary, hlavně pak Knihovna Volary a Muzeum Volary. Knihovnice se zasloužily o zaslání materiálů z méně dostupných knih a publikací, práci v terénu obstaralo volarské muzeum.

A jak projektové dny hodnotí paní učitelka Heřtová či studenti?

„Projektové dny mají na Všeobecném a sportovním gymnáziu ve Vimperku dlouhou tradici a mají za úkol poskytnout žákům praktičtější a podrobnější poznání tématu, které je zajímavé.“

Období po roce 1948 a otázka převaděčství je v současné době populární, takže jsem chtěla žákům umožnit, aby se dozvěděli více o daném jevu. Proto jsem velmi ocenila, když mi Muzeum Volary vyšlo vstříc a mohla jsem s Klárou Singerovou tandemově vést projekt nazvaný Šumava – cesta za svobodou. Odborník z praxe je vždy v projektu velkou posilou, protože není zatížen „pedagogickou praxí“ a vidí téma i z jiné stránky.

Díky tomu jsme dokázali žákům předat nejen informace, ale hlavně prožitky. Především jsme chtěly, aby si žáci uvědomili, že regionální dějiny mohou být velmi zajímavé, že i k nedávným obdobím nemáme dostatek relevantních zdrojů informací a že nelze vidět příběhy osob černobíle.“

Pavla Heřtová
učitelka dějepisu

„Tematická náplň projektu se zaměřila na fenomén převaděčství, kurýrní činnosti a ochrany státní hranice v poválečném Československu. Na projektu o převaděčství na Šumavě jsme se dozvěděli nové a zajímavé informace, které by pro nás jinak byly těžko dohledatelné. Paní učitelka Pavla Heřtová nám spolu s pracovnící volarského muzea, Klárou Singerovou, představily převaděčské skupiny a osobnosti, o kterých se moc nemluví, a zároveň nám ukázaly místa, o kterých jsme hovořili. Chceme vyzdvihnout moment, kdy jsme my, studenti, byli na chvíli převaděči či převáděni a na základě neúplných skutečných příběhů museli rozhodovat o našich osudech. Pak jsme se dozvěděli, jak vše dopadlo doopravdy. Nejvíce se nám líbilo, že celý projekt byl veden tak, abychom jako studenti byli aktivní, třeba dva vybraní účastníci mohli vést celou skupinu po pravých převaděčských cestách, ale podle vlastního uvážení. Projekt byl velice naučný a zábavný.“

Michaela Tomanová, Michaela Vlková
studentky 5. G

Rozhovor s paní Jarmilou Jarošovou

Jedním z představených příběhů během projektových dní byl i osud Františka Jaroše, jehož život je částečně popsán v publikaci Šumavští převaděči od Pavla Moce. Pan Jaroš žil ve Volarech, což podnítilo další bádání o jeho životních okolnostech. Díky paní Hodánkové a Krejsové se podařilo dohledat manželku, paní Jarmilu Jarošovou, se kterou byl natočen v Prachaticích rozhovor. Jeho zkrácenou verzi vám na následujících řádcích předkládáme.

Dobrý den, paní Jarošová. Četla jsem knížku pana Moce, a teď mi paní sestřička řekla, že za Vámi pan Moce byl...

Tu knihu tady mám. On mi ji přinesl osobně právě v tom roce, jak jsem sem nastupovala. Přišla jsem do Prachatic v dubnu 2021 a on tady byl v létě... A i mi tam napsal věnování, do té knihy.

Tak to je moc hezké. A já jsem právě tuhle knihu četla v souvislosti s Vaším manželem Františkem Jarošem. A musím přiznat, že mě trochu překvapilo, že jste se usadili právě ve Volarech. Vy z Volar pocházíte?

Ano, já pocházím z Volar a manžel tam měl své rodiče, ke kterým se pak vracel...

A mohu se zeptat, jak jste se potkali? Seznámili jsme se u známých. On mi pak říkal ten svůj příběh, který byl docela smutný.

Váš budoucí manžel byl poměrně mladý, když přecházel hranice a na Soumarském Mostě jej chytila pohraniční stráž...

V té knížce to je popsáno. On pomáhal Josefu Hasilovi... A oni se tam scházeli v hospodě. Oni totiž jeho rodiče měli hospodářství a hospodu – říkalo se tam U Silnických. A tam se ti, co organizovali přechody, scházeli. Odtud pak vycházeli směrem k hranicím. To mi manžel tak říkal. Já jsem u toho ještě nebyla... (pozn. Hostinec U Silnických byla samota na cestě z Husince do Vimperka. Jeho nevlastní bratr Josef Důra tento hostinec využíval jako výchozí bod jednotlivých přechodů.)

A nebála jste se dalších postihů, protože Váš manžel byl určitě po návratu z vězení stále v hledáčku státní bezpečnosti?

To víte, lidé se na nás koukali všelijak... Ale my jsme se s manželem vzali v roce 1965 a potom v roce 1966 se narodila dvojčata. Byly jiné starosti i radosti.

Holky, že ano...

Ano, Šárka a Blanka. To měl manžel velkou radost. Byly jeho smysl života.

Setkal se Váš manžel ještě se svým nevlastním bratrem?

Ano. Pepa byl tady po revoluci v lázních a pak mě vzal s sebou na týden do Švýcarska. Oni tam měli baráček. (pozn. Jarošův nevlastní bratr Josef Důra byl odsouzen k 16 letům tvrdého žaláře. Propuštěn na svobodu byl 11. 6. 1965. Po propuštění žil nejprve ve

Volarech, poté u své sestry v Praze. V červenci 1969 mu bylo vystaveno povolení vycestovat na 21 dní za přítelem do Švýcarska. Josef Důra se z této cesty však nevrátil zpět do Československa. Emigroval. Zemřel 21. 5. 2002 ve věku 73 let.)

A vycházeli spolu bratři dobře, i přes to, že byli nevlastní?

No právě dobře. Byl to právě Josef, který mého muže na to navodil, na to „převádění“. A potom se do toho zamotali i jeho rodiče, neboť se u nich ti, kdo přecházeli, scházeli. Takže byli i jeho rodiče zavření, tak jako jeho bratr. Dcery, ty nebyly. (pozn. Františku Jarošovi bylo teprve 19 let, když Josefa Důru zatklo StB. Pan Jaroš se rozhodl převaděčskou činnost po svém nevlastním bratrovi převzít. První přechod se uskutečnil narychlo. Dne 20. srpna 1949 převedl František Jaroš spolu s Josefem Hasilem a dalšími dvěma převaděči pět osob.)

Druhý přechod na sebe nenechal dlouho čekat a již o měsíc později převádí několik převaděčů další skupinu.

Při třetím přechodu dne 8. října 1949 však dojde k vyzrazení celé akce autodopravcem Ježkem, který o plánech pana Jaroše informuje StB. Po příjezdu na Soumarský Most tak na čtyřčlennou skupinu čeká pohraniční stráž.)

Když jsem četla knížku o převaděcích, tak tam je napsáno, že byl Váš muž nejprve v pracovním táboře na dva roky, ale pak mu trest najednou zvýšili na mnoho let těžkého žaláře.

Oni až po nástupu do pracovního tábora zjistili, že spolupracoval s Hasilem. A potom ho holt převezli jinam. Na 20 let. (pozn. František Jaroš je odsouzen ke dvěma letům v táborech nucených prací. V průběhu dalších týdnů mu je ale prokázána spolupráce s Josefem Hasilem. Původní odnětí svobody v délce dvou let bylo po přezkoumání změněno na dvacetiletý trest výkonu odnětí svobody v uranových dolech.)

Ale ze spisů vyplývá, že nebyl ve vězení celou dobu.

Nebyl. V roce 1950 nastoupil do vězení, ale v roce 1960 byla amnestie, takže byl propuštěn. Celkem byl v žaláři přes deset let. A převážně pracoval na tom uranu... A to mělo pochopitelně zdravotní následky... To se potom projevilo tak, že musel na operaci hlasivek a měl takové „mluvítko“. My jsme to tak nazývali, takhle se to drželo v ruce u hrdla a on do toho mluvil...

Paní Jarošová vzpomíná

František Jaroš se svojí budoucí ženou (foto archiv Jarmily Jarošové)

A to měl z těch uranových dolů, jak tam dlouho pracoval?

Ano, ano, to byl následek z toho uranu. Jednak z doby, kdy tam byl uvězněn. A pak když ho pustili, nemohl sehnat zaměstnání, protože byl špatně zapsaný... Tak se vrátil zase nazpátek do těch dolů do Příbrami na ten uran... Takže tam byl potom ještě nějaký ten rok, a to se na něm všechno podepsalo. Postupem času byla ta rakovina v celém těle... Napřed hlasivky a potom dál do celého těla. (pozn. František Jaroš zemřel na počátku roku 1994 ve věku 64 let.)

A ve Volarech Váš manžel mohl nakonec sehnat nějakou práci?

No, potom když skončil v Příbrami, tak dělal údržbáře...

A teď se vrátím k trochu veselejšímu tématu... Jak jste se s manželem seznámili?

Seznámili jsme se, jak už jsem řekla, u známých. Jemu bylo kolem 35 let. Mně bylo v té době 28. No a už jsme si každý něco v tom životě prožili. Můj manžel se staral moc dobře o rodinu. Ještě jsme nakonec stavěli barák ve Volarech a ještě chatu na Bělském kopci. On byl strašně pracovitý, víte... Práce, práce a rodina. Staral se moc dobře a měl svoje děti moc rád.

Paní Jarošová, moc Vám děkuji za rozhovor a přeji Vám, ať Vám všechna vnoučata dělají jen samou radost.

Klára Singerová, muzeum Volary

Předvánoční trefa

Zveme malé i velké – na vánoční turnaj střelců 2025

*Ještě než ti Ježíšek přinese dárky a ozdobíš stromeček, přijď si vystřelit pár šípů,
potrénovat mušku a načerpat vánoční atmosféru!*

*Vezmi dobrou náladu a klidně i vánoční svetr s blikajícími soby - fantazii se meze
nekladou!*

Čeká tě pohodová soutěž, voňavý čaj a možná i vánoční kapr za přesný zásah!

Kdy: 20. prosince 2025

Od: 13:00 do 15:00 hod

Startovné: 50 Kč

Tak napni tětivu, zamiř... a přihlas se včas, než se kapr rozplave!

**Přihlášení a bližší informace na
www.ddmprachatice.cz**

Barevný podzim v Domečku aneb dýně, dobrodružství a Malý princ

Podzimní prázdniny v DDM Volary byly opravdu pestré. Ani chladné a deštivé počasí na začátku týdne dětem nezkazilo náladu – čekal je týden plný her, tvoření, výletů a nových zážitků.

Hned první den se nesl v duchu seznámení a her v tělocvičně, nechybělo vybarvování podzimních motivů, muzicírování a po skvělém obědě v Hotelu Schreiner si děti užily i veselé zpívání a deskové hry.

Ve středu se vydaly vlakem do Sladovny

v Písku, kde je nadchla interaktivní výstava Elišky Podzimkové Malý princ – spojení fantazie, moderních technologií a kouzelného příběhu.

Čtvrtek patřil šumavskému dobrodružství ve Stožci. Děti se setkaly se strážcem Národního parku, nahlédly do místní hasičárny, dozvěděly se něco o myslivosti a poslechly si vábení královské zvěře. Nechyběla procházka za bobry a obdivování chudých stromů.

Poslední den se nesl v duchu Halloweenu a Dušiček – v tvořivé dílně vznikaly lucerničky z dýní i sádrové odlitky, kuchyní voněly bezlepkové dýňové muffiny a čokoládové kuličky a někteří si stihli vytvořit i vlastní „knihu o dýni“.

Prázdninový týden zakončil opět vynikající oběd v Hotelu Schreiner a spousta úsměvů na tváři – protože v Domečku byl podzim krásně barevný.

Petra Píxová

V listopadu skončila podzimní část fotbalové sezóny 2025/2026

Výsledky ve všech soutěžích známe a též je jasné, že muži mají nad sebou v Okresním přeboru Damoklův meč, neboť se dvakrát nedostavili k utkání, a to do Vítějovic a do Svaté Maří. Tyto zápasy byly výsledkově kontumovány ve prospěch domácích. V případě třetí kontumace hrozí vyloučení ze soutěže. Po podzimu je Tatran poslední a má o čem přemýšlet.

V žákovských soutěžích hrají starší i mladší žáci v okrese Strakonice OP Zelený trávník a jak se ukázalo, je to krok správným směrem.

U přípravek jde o setrvalý dobrý stav a kluci i dívky jsou fotbalem nadšení a trenéři mají z mládeže velkou radost.

Ladislav Beran

Výsledky posledních zápasů

mladší příprava:

SK Lhenice – Tatran 1:22
Tatran – Strunkovice nad Blaníci 14:1
Sokol Zdíkov/Stachy Tatran 7:6
Tatran – TJ Nebahovy 5:7

starší příprava:

Tatran – Strunkovice 5:5
Sokol Zdíkov/Stachy – Tatran 6:14

mladší žáci

6. místo, skóre 36:22, 17bodů

Střelské Hoštice – Tatran 4:1
Malenice/Čkyně – Tatran 3:0
Tatran – TJ Nebahovy 2:1
Dražejov – Tatran 4:1
Tatran – Katovice 0:1

starší žáci

5. místo, skóre 27:13, 22 bodů

Osek – Tatran 2:1
Čestice – Tatran 0:2
Bavorov – Tatran 2:4
Tatran – Dražejov 0:2
Čkyně – Tatran 2:0

muži Tatran Volary

13. místo, skóre 11:60, 7 bodů

Vlachovo Březí – Tatran 6:1
Tatran – Borová Lada 2:2
Tatran – FK Lažišť 1:6

U přípravek se tabulky nezhotovují.

KULTURNÍ PŘEHLED

ADVENT 2025

sobota 29. 11. 9:00–12:00	VÁNOČNÍ KNIŽNÍ TRHY Přijďte si vybrat z širokého množství titulů a žánrů třeba dárek pod stromeček, nebo si jen sami sobě novou knihou zpříjemnit zimní dny.	KNIHOVNA
sobota 29. 11. 9:00–12:00	ADVENTNÍ KVÍZ NEJEN PRO DĚTI a ANDĚLSKÁ POŠTA 29. 11. se kvíz uzavírá a vyhodnocuje v knihovně a všichni zúčastnění po jeho odevzdání dostanou malou odměnu. V knihovně bude i tradičně umístěna schránka Andělské pošty na dopisy pro Ježíška.	KNIHOVNA
sobota 29. 11. 9:00–12:00	VOLARSKÉ ADVENTNÍ TRHY Přijďte si koupit nejen vánoční zboží! I letos pro vás nachystali řemeslníci, skauti, drobní prodejci a šikulové v Radničním sále a na náměstí plno výrobků potřebných, krásných, nebo jen pro radost.	RADNIČNÍ SÁL NÁMĚSTÍ
neděle 30. 11. 16:00	KONCERT ZUŠ VOLARY První adventní neděli otevírají nadané děti z volarské ZUŠky. Vystoupí sólisté a komorní soubory.	KOSTEL SV. KATEŘINY
neděle 30. 11. 17:00	PRŮVOD SE ZVONEČKY, ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU Přineste si zvonečky na průvod okolo náměstí, abychom zvoněním přivolali sváteční náladu, a pak už se jen můžeme radovat z rozsvíceného stromečku a vánoční koule. Průvodem nás provedou velcí andělé, kteří s sebou přivezou i andělskou poštu pro ty děti a dospělé, kteří ještě nestihli poslat dopis Ježíškovi. Celkovou sváteční atmosféru dotvoří stánky se zbožím a občerstvením, a hlavně punč, svažené víno...	NÁMĚSTÍ
pátek 5. 12. 16:00	STP – PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ Tradiční adventní setkání členů místní organizace Svazu tělesně postižených. K poslechu i k tanci hraje Duo Fanda a Martina. <i>vstupné dobrovolné</i>	RADNIČNÍ SÁL
pátek 5. 12. 17:00	ČERTOVSKÁ OHŇOVÁ SHOW A MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA Letos si pro děti, hlavně ty zlobivé, připravili čerti poctivou pekelnou ohnivou podívanou! Ale nebojte se, nakonec přijde Mikuláš s andílky a všechny děti dostanou malou nadílku.	NÁMĚSTÍ
neděle 7. 12. 17:00	MARAVEJA Ženský komorní sbor z Prachatic nám navodí pravou adventní pohodu o druhé adventní neděli. <i>koncert</i>	KOSTEL SV. KATEŘINY
pondělí 8. 12. 16:00	JIŘINČINA VÁNOČKA Malá dívinka Jiřinka potkává nevšedního souseda, se kterým společně rozluští štedrovečerní záhadu. Divadýlko z pytlíčku přináší poetický vánoční příběh o přátelství a lásce, umocněný známými vánočními koledami a zvyky. <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i>	SÁL KINA

středa 10. 12. 18:00	ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY S Volarany zpívá vánoční koledy celá republika. Pro zpěváky připraven punč a čaj na zahřátí.	INFOCENTRUM
čtvrtek 11. 12. 18:00	ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ I v sále kina se můžete těšit na hudbu, a to v podání volarské ZUŠky. Vystoupí sólisté i komorní soubory.	SÁL KINA
sobota 13. 12. 8:00 – 12:00	TRADIČNÍ ZABIJAČKA Přijďte si na náměstí zakoupit zabijačkové pochoutky od manželů Spoustových.	NÁMĚSTÍ
sobota 13. 12. 10:00 – 16:00	VÁNOČNÍ FOCENÍ S FOTOATELIÉREM SEIDEL Trocha nostalgie nikoho nezabije, ale potěší! Krásné, nostalgicky laděné snímky rodin, skupin i jednotlivců s vámi vytvoří profesionálové z českokrumlovského Fotoateliéru Seidel. Ten, kdo již vyzkoušel focení se Seidlovci v minulých letech, ví, že to stojí za to. <i>1 fotografie za 40 Kč</i>	OBŘADNÍ SÍN
neděle 14. 12. 17:00	CHRÁMOVÝ SBOR PRACHATICE S prachatickým pěveckým sborem si všichni můžeme zazpívat vánoční koledy a písně. <i>koncert</i>	KOSTEL SV. KATEŘINY
sobota 20. 12. 15:00	VÁNOČNÍ PEČENÍ Sladké dobroty k předvánočnímu času patří, proto mistr pecařský, pan Janda, se svým pekařským týmem bude péci vánočky, jezulátka a jiné drobné vánoční kynuté pečivo. Přijďte všichni ochutnat!	MUZEUM
neděle 21. 12. 17:00	ADVENTNÍ KONCERT BONSAI Č. 3 Kapela Bonsai č. 3 vždycky pohladí po duši, takže její adventní koncert v kostele na poslední adventní neděli bude určitě příjemný zážitek. <i>koncert</i>	KOSTEL SV. KATEŘINY
neděle 21. 12. 17:30	BETLÉMSKÉ SVĚTLO I do Volar dorazí skauti se světlem z Betléma.	PŘED KOSTELEM SV. KATEŘINY
středa 24. 12. 24:00	„PŮLNOČNÍ“ MŠE SVATÁ	KOSTEL SV. KATEŘINY

Připravujeme

sobota 17. 1. 17:00–21:00	PEPOVANKA Koncert k tanci i poslechu mladé volarské dechové kapely bude krásným vykročením do nového roku. Přijďte si užít říznou dechovku a podpořit tím mladou generaci hudebníků. <i>koncert, vstupné 90 Kč, předprodej v infocentru</i>	RADNIČNÍ SÁL
pondělí 19. 1. 16:00	ROZÁRČINA POSTÝLKA Pohádkové dobrodružství od divadla Dokola. Každý z nás měl jednu svou oblíbenou hračku. Rozárka měla plyšáka Myšáka. A ten jí spadnul pod postýlku. Jenomže Rozárka byla pěkná nepořádnice a pod postýlku schovala a odhodila kde co, a tak si dovedete představit ten borčus, ten nepořádek, co tam měla. A Rozárka se do toho borčusu musí vypravit a svého Myšáčka najít a zachránit... <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i>	SÁL KINA

neděle 30. 11. 2025, 16:00,
Volary, kostel sv. Kateřiny, Náměstí

**ADVENTNÍ KONCERT
ZUŠ VOLARY**

ZVONKOVÝ PRŮVOD

**ROZSVÍCENÍ
VÁNOČNÍHO STROMU
A VÁNOČNÍ KOULE**
zvony a zvonečky s sebou

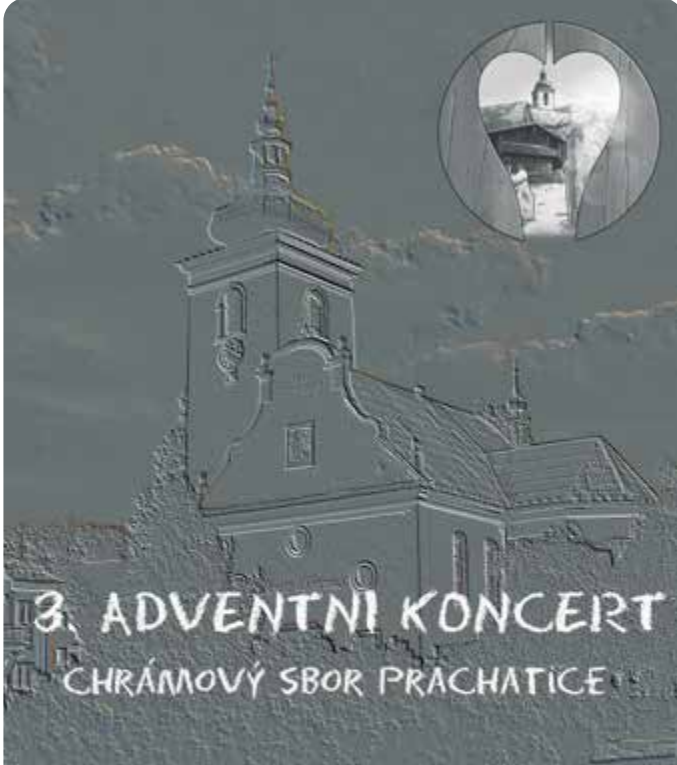

 WWW.KIC-VOLARY.CZ

neděle 7. 12. 2025, 17:00
Volary, kostel sv. Kateřiny

3. ADVENTNÍ KONCERT
CHRÁMOVÝ SBOR PRACHATICE

14. 12. 2025, 17:00
KOSTEL SV. KATEŘINY ALEXANDRIJSKE VOLARY

NEDELE 21. 12. 2025, 17:00,
KOSTEL SV. KATEŘINY - VOLARY

BONSAI č. 3
ADVENTNÍ KONCERT
USTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Knížní novinky

Beletrie

Rubínková Veronika: Dvanáct spících panen

Podtitul: **Temná legenda z pošumavských skal**

V tomto mysteriózním románu se střetávají tři časové roviny, které postupně splývají v jedno velké tajemství. Hrůzná vražda v klidné vesnici spustí řetězec událostí, jež odhalí dávné záhady svobodných zednářů i temnou minulost. Julius Živný se spolu s přítelem Frantou Schullerbauerem vydává po stopách vraha, ale nejen to – musí čelit i démonům doby po první světové válce.

Perrin Valérie: Teta

Píše se rok 2010, když policie kontaktuje Agnès s informací, že její teta Colette Septembrová právě zemřela. Ale to není možné, Colette přece zemřela již před třemi lety... Agnès si myslí, že je to omyl nebo shoda jmen. Přesto se vrací do malého městečka v Burgundsku, odkud už kdysi dávno odešla, aby identifikovala tělo neznámé ženy, která jí zanechala poslední vůli a nahrané audiokazety. Kdo je ta žena? Jestli je to opravdu Colette Septembrová, kdo leží na hřbitově místo ní?

Jacobsová Anne: Kde cesta začíná (1. díl), Co život nabízí (2. díl) – série Krámek na vsi

Ponořte se do doby plné tradic, snů a lidských příběhů. Tato kniha vás přenesení do roku 1924 do malého vesnického krámků, kde se nejen nakupuje, ale i sdílí radosti a starosti obyčejných lidí.

Naučná

Reinwarth Alexandra: Všichni mi můžete...

Podtitul: **Hlavně, že mně je skvěle!**

Německá autorka s humorem a upřímností sobě vlastní radí, jak si pročistit život – od lidí, věcí i pravidel, jež nám berou sílu. Nabízí čtenářům originální přístup k sobě i svému okolí, který pomáhá cítit se šťastnější.

Silverman Debra: Základní element živlů a rozpoznaj svou podstatu

Živlová charakteristika je jednou z nejstarších, nejjednodušších a nejúčinnějších typologií osobnosti. Vědomá práce s živly nám může pomoci lépe pochopit, kdo jsme a jakou úlohu v životě máme na tomto světě sehrát. Prostřednictvím zkoumání elementů se můžeme vrátit k moudrosti předků a stejně jako oni cítit posvátnou podstatu života.

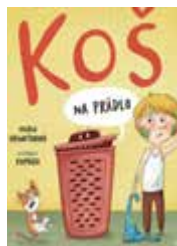
Pro děti a mládež

Arnautová Maria: Koš na prádlo

Ilustrace: **Komára**

Být doma s rýmou je strašlivá nuda! Obzvláště když tatínek odjel s bráchou k babičce a maminka má tolik práce, že na hraní nemá vůbec čas. Malý Daneček je ale nesmírně vynalézavý a dokáže si poradit i v této zapeklité situaci. Krásně ilustrovaná kniha pro malé čtenáře potěší nejen v době bacilů a nekonečné rýmy – otvírá totiž dvířka do světa kouzelné dětské fantazie.

Pro děti od 2 let.

Barbara van den Speulhof: Hromtrol

Ilustrace: **Pricken Stephan**

Veselá knížka o malém trolovi předvede dětem, jak vypadají, když se zlobí a vztekají. A taky jim ukáže, že na nápravu není nikdy pozdě. Stačí si uvědomit, jak by jim bylo bez kamarádů. Příběh ukazuje dětský hněv autenticky, mile a bez jakéhokoli odsuzování či zatracování. Vhodný pro začínající čtenáře.

Šulc Petr: Vlk, který měl hlad jako vlk

Ilustrace: **Mariánčík Ellie**

Příběh o vlkovi, který už dávno neloví holčičky v lese. Protože má ale ukrutný hlad, čich jej zavede k městečku, kde potká Leontýnku. A ta má babičku... Publikace pro začínající čtenáře, kterým klade doplňující otázky a rozvíjí jejich vztah k četbě.

Pro čtenáře od 7 let.

Smith Alex T.: Jak myšák Felix zachránil Vánoce

Podtitul: **Vánoční příběh ve dvaceti čtyřech a půl kapitolách**

Tato kouzelná vánoční knížka od autora Alexe T. Smithe se dá pojímat jako adventní kalendář – namísto okének v ní najdete 24 a půl napínavých kapitol k přečtení. Po každé kapitole navíc čekají kreativní nápady a návody s vánoční tematikou na výrobu dárků, dekorací i dobrot. Ideální pro předvánoční čtení, které se stane novou rodinnou tradicí.

Pro čtenáře od 8 let.

McManusová Karen M.: Jeden z nás je zpět (3. díl) – série Jeden z nás lže

Život čtyř přátel z Bayview se navždy změnil po tragické smrti Simona. Zdálo se, že temná minulost je za nimi, ale když začnou přicházet nové hrozby a jeden z nich navíc zmizí, hra plná lží a podezření se znovu rozpoutá. Napínavý děj, který udrží napětí od první do poslední stránky. Doporučeno pro čtenáře od 13 let, kteří milují thrillery s mladými hrdiny a nečekanými zápletkami.

VÝPŮJČNÍ DOBA KNIHOVNY V OBDOBÍ VÁNOC

Knihovna Volary bude mít naposledy otevřeno ve středu 17. prosince 2025.

Znovu vás rádi přivítáme v pondělí 5. ledna 2026.

Přejeme všem krásné vánoční svátky.

Podzimky na Blatensku

Když jsme v loňském roce prožili podzimní prázdniny v okolí Blatné, moc se nám tam líbilo. Ani jsme nestihli navštívit všechna místa, která se nám zdála zajímavá, a tak jsme si říkali, že by bylo fajn se sem ještě někdy vrátit. A tak když jsme zjistili, že je blatenský zámek otevřený až do konce října, rozhodli jsme se, že prázdniny strávíme opět na skautské základně, která je poblíže. Bývá sice dost obsazená, ale měli jsme štěstí, bylo volno, a tak jsme vyrazili. U nás bylo nevlídno, na Kubovce dokonce ležel sníh, a tak jsme byli rádi, že jedeme do nižších krajů, kde

snad bude hezky. A neklamalo nás to. V Blatné svítilo sluníčko, neváhali jsme a hned se vypravili na zámek. Je moc hezký nejen uvnitř, ale obklopuje ho i obora, a procházet se mezi daňky je fakt docela síla. Kromě toho jsme každou chvíli narazili na překrásné pávy, barevné i bílé. A pohladit si jemnou srst alpaky je taky paráda. Uvařit si výborné jídlo na chaloupce se nám všechny dny podařilo, však jsme už docela kuchaři. Stihli jsme si i zahrát hodně deskovek, něco pěkného si vyrobit, něco vyrobit i na volarské adventní trhy a udělat přírodní výzkum místních

stromů. A taky uskutečnit výpravy do okolí plného rybníků, tvrzí, zámeků. Kraj kolem Blatné je dost jiný než ten u nás, ale také moc hezký. Vloni jsme se seznámili se šlechtickým rodem Batagliů, jehož poslední potomci byli nadšení cyklisté, a tak nás potěšilo, že rozhledna Pětnice u Zábोří je věnována právě Christianu Batagliovi, který za svého života naježdil neuvěřitelných milion kilometrů. Takže máme co dohánět. Ale to až na jaře. Teď nás čeká příprava na Vánoce a na nádhernou šumavskou zimu.

Justýnka a Markétka, foto Lucka

Výstup na Boubín

Každým rokem vyrazíme o státním svátku 17. listopadu na naši monumentální horu. Možná si říkáte – proč zrovna na konci listopadu. Na Boubíně je krásně v podstatě vždycky, chodíváme tam v různých ročních obdobích a výstup na podzim, kdy lesy jsou nádherně protkané zlatým listím, nemá vůbec chybu. A je asi nejkrásnější. Tak proč koncem listopadu, kdy počasí už není nic moc, buď nás chytne déšť, nebo ještě spíše sníh, a na vrcholku drkotáme zubama, protože mráz je šílený a vítr fíčí tak, že je strach, aby nespadla rozhledna – proč tedy vyrazet v tento čas? Je to symbolické. Před mnoha lety nám někdo vybojoval svobodu a demokracii. Už nebylo třeba skrývat své názory, otevřely se hranice, nikdo nebyl podezřelý, když dělal dobré věci a pomáhal komukoliv ve svém okolí. Jenže vybojovat svobodu nebylo asi vůbec lehké. Neslo to s sebou jistě mnoho odvahy, odříkání, překonání nepohodlí a nástrah... a tak možná připomenout si to všechno a i dnes překonat tak trochu

sám sebe, zažít nepohodlí, sáhnout až někam na dno svých sil, nezpohodlnět, postavit se překážkám, to nás vede k většímu prožití radosti z toho, že je dnes líp. Že můžeme svobodně vyrazet, kam chceme, žít podle svého přesvědčení, podle svých zásad, a nebudeme z toho mít nepříjemnosti. A i když starost a trápení je pořád hodně a většinou není nic tak dokonalé, jak bychom si přáli, po náročném výstupu vidíme všechno trochu jinak. Získáme nadhled. Některé problémy se zdají najednou drobné, malicherné a bezvýznamné. A u jiných naopak v sobě objevíme sílu dál bojovat za to, aby vše kolem nás bylo lepší a dokonalejší.

Tak proto jsme i letos uskutečnili naše střediskové setkání na Boubíně. A i když počasí nebylo zrovna ideální, vlastně bylo právě šumavské – déšť, zima, sníh, bylo nám hezky. Protože uprostřed bezva lidí, kteří jdou za svým krásným cílem udělat něco pro náš svět, je vždycky fajn. Tak za rok zase, Boubíne!

Lucka

SOBOTA 29. 11. 2025
9:00 – 12:00
RADNIČNÍ SÁL, NÁMĚSTÍ

VOLARSKÉ ADVENTNÍ TRHY

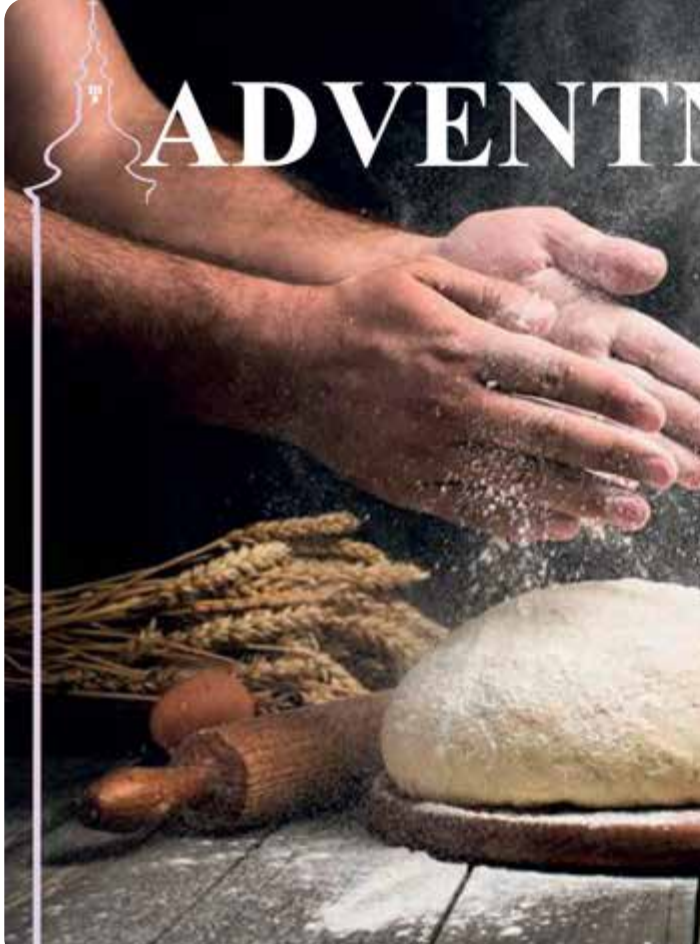

VÁNOČNÍ FOCENÍ S FOTOATELIEREM SEIDEL

OBŘADNÍ SÍN RADNICE VOLARY
SOBOTA 13. 12. 2025, 10:00 – 16:00

ADVENTNÍ PEČENÍ

MUZEUM VOLARY

SOBOTA 20. 12. 2025
OD 15:00

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

SKAUT
KIC EVOLARY

NEDĚLE 21. 12. 2025, 17:30, PŘED KOSTELEM SV. KATEŘINY

RADNIČNÍ SÁL VOLARY
17. LEDNA 2026
17:00 - 21:00

NOVÁ MLADÁ JIHOČESKÁ KAPELA, KTERÁ VÁS PŘESVĚDČÍ O TOM, ŽE DECHOVÁ HUDBA NENÍ NUDNÁ.

Pepovanka

Kdo se nebaví, nežije

KIC EVOLARY
VSTUPNÉ 90 Kč
PŘEDPRODEJ V INFOCENTRU

Zítřka
Petr Schulhoff
Richard Otradovec

**to roztočíme,
drahoušku!**

KIC EVOLARY

Divadelní adaptace oblíbené české filmové komedie, v níž znovu ožívá příběh dvou manželských párů, které se rozhodnou vytvářet sičky originálním a často nečekaně vtipným způsobem...

Divadelní soubor
Natalie Venturové

26. 1. 2026, 19:00
sál kina Volary

hrají:
Valérie Zawadská, Dušan Sitek, Kristýna Kociánová,
Libor Jeník, Radovan Snitl / Zbigniew Kalina, Natalie Venturová,
Romana Sittová / Veronika Svojtková, Daniel Kořan

Zítřka to roztočíme, drahoušku!

(Divadlo Natálie Venturové)

Divadelní adaptace oblíbené komedie „Zítřka to roztočíme, drahoušku!“ přináší na jeviště skvělou směs humoru, nadsázky a typicky českého pohledu na sousedské vztahy. Režisér Jaroslav Slánský v této inscenaci znovu oživuje příběh dvou manželských párů, které se rozhodnou vyrovnat účty originálním a často nečekaně vtipným způsobem.

Děj hry se odvíjí kolem humorných intrik a záměn, které vytvářejí sérii komických situací a zaručují smích po celou dobu představení. Postavy se ocitají v absurdních situacích a jejich zoufalé pokusy se z nich

dostat vyvolávají v publiku vlny smíchu a pochopení.

Pod režisérovým vedením se tato komedie stává zářivým klenotem plným smíchu a jemného postrčení k zamyšlení nad tím, jak někdy absurdní mohou být mezilidské vztahy. Představení je skvělou příležitostí pro diváky zažít atmosféru svérázného humoru a užít si večer plný zábavy.

V hlavních rolích se představí Valerie Zawadská, Dušan Sítka či Kristýna Kociánová.

Valerie Zawadská je známou českou herečkou. Z více jak 60 televizních rolí připomeňme třeba snímky Ten svetr si nesvlíkej,

Zámek v Čechách, Snowbordáci, či Poslední plavky. Mimo divadelní a televizní činnost se věnuje i dabingu. Jejím hlasem promlouvá například Claudie Cardinal a Sofia Loren.

Dušana Sítka si televizní diváci určitě pamatují ze seriálu Policie Modrava, filmů Atlas ptáků či nového snímku Jiřího Mádl o dění v rozhlasu na konci 60. let s názvem Vlasy.

Kristýna Kociánová je z obrazovek známá hlavně díky roli uštěpačné Mirky v seriálu Ordinace v růžové zahradě, ale také rolí Arnoštky v seriálu Ententyky, nebo rolí Lenčiny kamarádky Milady v seriálu Helena.

**Představení máte možnost zhlédnout nedlouho po jeho uvedení na divadelní prkna
v kině Volary dne 26. ledna 2026 od 19:00.**

Oslavenci měsíce – PROSINEC 2025

2. Marie MUSILOVÁ	12. Helena FRÖMLOVÁ
4. Marie KUNŠTÁROVÁ	14. Hana HANUŠOVÁ
4. Dana NASKOVÁ	17. Anna ŠÍSTKOVÁ
6. Josef DŮRA	18. Jaroslava HOŠNOVÁ
6. Hana JÍCHOVÁ	19. Vladimír BAJČÍK
7. Jiří PEŠEK	29. Lenka KULHÁNKOVÁ
9. Blažena ŠOLÍNOVÁ	

*Předsednictvo a výbor přeje všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

Závěrečné klání Turnaje Tří měst v bowlingu tělesně postižených

Letos je to již 14. ročník, a protože se každý rok konají tři díly (každé město je organizátorem jedné z částí tzv. „Trilogie“), takže toto závěrečné letošní střetnutí je v pořadí celkově 42.! Obdivuhodné!

Závěrečné klání se konalo opět v Byblos Clubu v Prachaticích. Téměř čtyřhodinové klání skončilo posledním hodem a obsluha nám vytiskla výsledky každého družstva.

Zlato po dlouhém úsilí zaslouženě získali členové STP Volary s náhozem 2 137 bodů o 161 bodů více než stříbrní z STP Prachatic s náhozem 1 976 bodů a krásný bronz putuje opět do Vimperka s náhozem 1 630 bodů. Nejvyššího náhozu z Vimperských dosáhla Jaruška Nohová (258 bodů), z Prachatických Petr Stegbauer (305 bodů) a z Volarských Jirka Pinc s náhozem 317 bodů, což znamenalo i nejvyšší nához ze všech čtyřadvaceti hráčů, o druhé a třetí místo se stejným počtem bodů (305) podělili volarský Pavel Pichl a prachatický Petr Stegbauer.

Bez ohledu na umístění všem děkujeme a samozřejmě blahopřejeme. Poháry, medaile, diplomy i upomínkové předměty předávala hospodářka Alenka Havelková za pomoci Janiny Ryvolové a Christy Krejsové. Samo-

zřejmostí bylo i závěrečné společné focení. Děkujeme všem, Prachatickým za organizování, ostatním za perfektní výkony a pohodovou náladu.

František Zach, hospodář STP Volary

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

*Kdo Tě znal, v dobrém vzpomene.
Kdo Tě měl rád,
nikdy na Tebe nezapomene.*

Dne 16. prosince uplyne 13 let,
kdy nás opustila
naše milovaná maminka,
babička a prababička,
paní
Marie Harvalíková.

Za tichou vzpomínku děkuje
dcera Dana s rodinou.

*S láskou a pokorou
na Tebe vzpomínáme...
chybíš nám!*

Dne 25. prosince 2025
vzpomeneme 5. smutné výročí,
kdy nás navždy opustila
naše maminka,
babička, prababička,
paní
Magdalena Breitová.

Stále vzpomíná dcera s manželem
a vnoučata s rodinami.

*Kdo v srdci žije,
neumírá...*

Dne 16. prosince 2025
uplynulo 14 smutných let,
kdy nás opustil
naš milovaný manžel,
otec a děda,
pan
Ivan Iliev.

S láskou vzpomínáme manželka,
děti a vnoučata s rodinami.

Dne 30. prosince 2025
by se dožil 50 let
pan
Pavel Dvorčík.

Kdo jste ho znali,
vzpomeňte s námi.

Stále vzpomíná a děkuje
rodina.

Svaz tělesně postižených v České republice z.s., Místní organizace Volary

pořádá v pátek

5.12.2025 od 16.00 hodin

Vánoční posezení

ve Společenském sále města; vstupné dobrovolné;

Vítáme pohoštění vlastními výtvary domácí šikovnosti Hraje duo Fanda a Martina

Na této akci je možné uhradit čl. příspěvek na rok 2026, čl. průkaz s sebou a poté až do ČS 10.4.2026

Předsednictvo Svazu tělesně postižených v České republice z.s., Místní organizace Volary děkuje všem členkám a členům za aktivní zapojení se do činnosti v roce 2025. Velký dík potom patří členkám a členům výboru, jakož i revizorce, za neutuchající aktivitu v průběhu celého roku a podporu při pořádání vlastních akcí.

Poděkování náleží i radnici města Volary, radním, zastupitelům i zaměstnancům, kteří podporují náš spolek. Například bez udělené dotace by byl život našeho spolku chudší, protože ať chceme nebo ne, vždy se snaží organizuje činnost zajištěná finančně. Za to patří naší radnici neskonale poděkování a vděk.

Nemůžeme zapomenout na poděkování těm spoluobčanům, kteří nás podporují nejen svoji pomocí ale i účastí na našich otevřených akcích. Přivítáme i nové členy do spolku.

Vám všem velmi děkujeme, vaší pomoci si nesmírně vážíme a věříme, že podpora našeho spolku bude pro vás samozřejmostí i v letech nastávajících. Všem bez rozdílu proto přejeme krásný Advent, nezapomenutelný Štědrý den a nejen v roce příštím především zdraví, štěstí, lásku a pohodu.

Předsednictvo spolku

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ ČAS NA ŠUMAVĚ A VE VOLARECH

Čeká nás jedno z nejkrásnějších, ale zároveň i nejnáročnějších období v roce – Vánoce. U mnohých nesymbolizují svátky klidu, míru a rozjímání, ale naopak velký úklid, pečení cukroví či výběr dárek. Pojďme se však teď na chvíli zastavit od všeho toho shonu, posadit se do křesla, dát si dobrou kávu či něco hřejivějšího a zamyslet se nad tím, čím vlastně Vánoce jsou nebo mohou být.

Samotným Vánocům předchází advent. Z latinského „adventus“, což značí příchod. Začíná čtyři neděle před Štědrým dnem a je to období čekání na příchod Ježíše. V Římě se slavil od 6. století, v jižní Galii a Španělsku již o dvě století dříve. Čas příprav, půstu, zklidnění. Až do Vánoc se totiž v minulosti nekonaly žádné zábavy ani svatby. V brzkých ranních hodinách chodili lidé na mše k počtě Panny Marie – tzv. ro-ráty, které zavdaly podnět k vývoji literátských bratrstev. Tato původně městská pěvecká sdružení se od 16. století dostala i do horské šumavské krajiny, kde každodenně rozeznávala kostely k Mariině slávě. Nenechte se však ošálit tím, že se život na Šumavě pod tíhou sněhové pokrývky a očekávání příchodu Mesiáše zcela zastavil. Kdepak! Jednak bylo zapotřebí přivydělat si nějaký ten peníz, čímž v sednicích vznikaly provizorní dílny na výrobu převážně dřevěného zboží jako byl drát na výrobu zápalek, dřeváky, šindele, loubky, březová košťata. Zároveň bylo toto období časem přástek a draček. V chalupách se scházely ženy ke společnému draní peří či za účelem předení na kolovrátku. Za miho-tavého svitu loučí a svíček pak vznikaly pověsti a neuvěřitelné příhody, strašidelné pohádky, či se jen tak klábosilo o životě.

Předvánočnímu a vánočnímu času se ne nadarmo říkalo „drsné noci“ – šumavštínou pak „Losnächte“ či „Rauhnächte“ – kdy temné živly nejenže ožívaly, ale zároveň se snažily o nadvládu nad světlem. Na jednotlivé církevní předpisy se postupně

„nabaluje“ lidová tvořivost a vzniká tak unikátní soubor předvánočních tradic a obyčejů.

Zapalování svíček na adventním věnci je tradice poměrně novodobá. Přišla k nám až v 19. století z protestanského Německa. Předvánoční čas začíná oficiálně svátkem sv. Ondřeje (noc z 30. listopadu na 1. prosince), ale já si dovolím v souvislosti s Volary a kostelem zasvěceným sv. Kateřině zmínit ještě farní svátek 25. listopadu. Všeobecně platilo, že „Kathrein stellt den Tanz ein.“ Tedy že sv. Kateřina zastavuje tanec. Na Šumavě se tak lidé připravovali na období půstu. Ve Volarech pak obyvatelé neděli po svátku sv. Kateřiny oslavovali slavnostním obědem. Podávalo se speciálně pečené maso „brotna Houm“ (pečená uzená šunka) s knedlíky a zelím. Po hlavním chodu následovala káva s „Gulatschem“ (tvarohové taštičky).

Svatoondřejská noc nejen že předěluje listopad s prosincem, ale je to první noc, kdy bylo možné nahlédnout do budoucnosti. Lidé věřili, že co se zdá v noci svatého Ondřeje, to se splní. Mladé dívky pak před spaním odříkávaly: „Bettstadl i tritt di, heiliger Andreas i bitt di, louß mir heint noch erschen den Herzullaliabsten mein!“ Touto formulkou prosily sv. Ondřeje, aby jim ve snu vyjevil nastávajícího manžela. Na některých šumavských místech si dívky dávaly pod polštář lístečky se jmény hochů, kteří se jim líbili, aby si pak ráno po probuzení jeden lísteček vylosovaly.

Svátek sv. Barbory se slaví 4. prosince.

V tento den si mladé dívky měly za úkol utrhnout třeshnovou větvíčku. Věřilo se, že pokud jim větvíčka vykvete do Štědrého dne, provdají se. V některých šumavských vesnicích chodila Barbora rozdávat dárky ještě před Mikulášem.

Svatý Mikuláš, ochránce dětí, žáků, námořníků, cestujících a patron šťastného manželství, obdarovává děti od 10. století. Tato tradice k nám přišla z německých zemí a nejspíše souvisí s tzv. biskupskými hrami, jež se hrály v klášterních školách a vyobrazovaly Mikuláše jako donátora chudých. V předvečer 6. prosince bývalo ve Volarech veselo. V tento „Miglou – Tag“ (den svatého Mikuláše) se od pozdního odpoledne potulovaly děti převlečené za Krampuse či za „Habergeriß“ (čarodějnice s kozí maskou oděna do slámy a „hrbatým košem“). Nutno podotknout, že ve městě měli Krampusové větší význam než samotný Mikuláš. S ubývajícím světlem přibývala hrůzostrašnost čertů – vypadali dost děsivě s maskami zakrývající tváře, oděni do pytlů, kožešinových plášťů a čepic, s hřmicími řetězy za pasem. Večerní skupina, tvořena sv. Mikulášem, andělem a několika čerty, ve starších dobách i „Habergeriß“, chodila městem, aby hodné děti podarovala, ty zlobivé potrestala. Mikuláš měl kromě mitry a ornátu i biskupskou berlu a bílý plnovous mu dodával na důstojnosti. Anděl nesl košík s dárky a o čertech se tradovalo, že ti čeští nebyli tolik nebezpeční jako němečtí Krampusáci. V pozdním večeru nebylo radno vycházet ven, neboť pod rouškou tmy

Období Vánoc na starých pohlednicích

a strašidelné masky se ulicemi města potuloval ne jeden hrubián. Nejčastějšími dárky, které děti dostaly, byly ořechy, jablka a perníčky. Někde si hodné děti dávaly za okno talíř, aby tam následujícího rána našly malý mikulášský pozdrav. V oblasti Želnavy a Horní Plané chodil ve skupině i strašlivý bahenní duch s kozí hlavou na dlouhém krku, „Klebergoas – Mousgas“, v lečems podobný volarské „Habergeiß“. Z šumavských kopců jsou rovněž známi švestkoví paňáci, které děti dostávaly jako mikulášskou nadílku.

Následujícího dne, tedy 6. prosince, se ve Volarech konaly Mikulášské trhy, odkud si děti většinou odnášely perníkové panenky či perníkové jezdce. Za tuto odměnu pak pilně chodily na roráty a připravovaly se na Vánoce.

Svátek sv. Lucie, dne 13. prosince, se slavil v blízkosti slunovratu a symbolizoval konec tmavých dní. V některých částech Šumavy se konaly světelné průvody, jinde chodila skupinka bíle oděných Lucíí s jednou v černém. Zajímavá je i postavička Lutzl, která pobíhala po vsi a každého se ptala, zda snědl všechny knedlíky. O tomto dnu bylo proto jako hlavní jídlo něco s knedlíkem.

Na tzv. svatotomášskou noc z 21. na 22. prosince bylo opět možno věstit budoucnost. O tom, jak se ve Volarech slavila sv. Lucie či sv. Tomáš, nemáme žádných záznamů. Zato víme, díky záznamům paní Ingrid Wittman-Roblové, že večery v tomto předvánočním období patřily tzv. „Federnstroiffa“ (draní peří). Volarské ženy si zakládaly na tom, aby jejich postele byly dokonale ustlané a polštáře s peřinami naplněné tím nejjemnějším peřím. Když

bylo všechno peří v domě zpracováno, uspořádala hospodyně „Federnmand“ – oslavu, na které se podával koláč, káva a likér.

Štědrý den začal ve Volarech půstem. Nesnídalo se, k obědu se podávalo zelí s hrachem, „Backzelten“ (chlebové placky), dušené švestky, v některých domácnostech i „Kletzenbrot“ („křížalový chleba“, sladký černý chléb s ořechy a ovocem). Ale až do přelomu devatenáctého a dvacátého století bylo obvyklé se postit celý den „bis die Sterne am Himmel leuchteten“ (než se na nebi rozsvítí hvězdy). Jen ten, kdo půst po celý den opravdu dodržel, mohl uvidět skákat „gulda Röißl“ (zlatého koníka). V jiných šumavských oblastech se k obědu jedla třeba hrachová polévka, houbová omáčka s brambory či knedlíkem. Během celého dne se vykonávaly jen ty nejdůležitější úkony, jinak to byl den rozjímání, modliteb a velkého očekávání. Večer se všichni v domácnosti svátečně ustrojili, usedli ke slavnostní tabuli, a ještě než se pustili do hodování, přečetl hospodář vybranou pasáž z evangelia a společně se pomodlili. Ke štědrovečerní večeři se v šumavských kopcích podával kapr či jitrnice a jelítka se zelím a bramborami, „Zwetschenbritschka“ (vařené švestky s cukrem a skořicí), nesměla chybět vánočka či jablčný závin. V předválečných dobách se začalo v šumavských domácnostech péct klasické vánoční cukroví. Po večeři se podávala sváteční káva.

V posledních letech 19. století pronikl do šumavských domácností vánoční stromeček. Tento zvyk přišel z Německa a nejdříve se začal uplatňovat ve městech a jen pomalu i na venkově. Někde se stro-

mek zavěšoval u stropu, onde se ozdobila pouze větvíčka, jinde se zdobil pouze ve školách při slavnosti zvané „Christbaumfeste“, ve Volarech byla tradice zdobit jedličku. Prvními ozdobami byla červená jablíčka, pozlacené skořápky ořechů, cukroví a barevné papírové řetězy. Až později se začal stromeček zdobit klasickými vánočními ozdobami. Dárky mohly děti nalézt pod stromečkem, nebo si na ně musely počkat do následujícího dne. Mezi oblíbené volarské hračky patřil pro kluky perníkový jezdec na koni či „Ouffngschbül“ (hračka v podobě opice, tančící na dřevěné tyčce). Děvčata dostávala dřevěné panenky „Docken“.

O půlnoci se ve Volarech konala v kostele sv. Kateřiny velkolepá mše, „mit Pauken und Trompeten“ (s bubny a trumpetami). Sbor zpíval svoji volarskou vánoční mši „Wallerer Christmette“, barokní kantátu od neznámého mistra. Na zpáteční cestě z kostela k domovu se hledělo na to, aby nikdo neupadl, neboť komu by noha podjela, ten by v příštím roce zemřel. Po návratu z kostela každá správná volarská hospodyňka zašla ještě do stáje, aby každému zvířeti dala kousek vánočky. Věřilo se totiž, že v tento sváteční den i zvířata umí mluvit. Následující den byl považován za velký svátek. Ve Volarech se k obědu podávaly dva druhy masa a ve tři hodiny odpoledne se všichni sešli v kostele, kde se konaly velkolepé nešpory.

Dne 26. prosince se slaví svátek sv. Štěpána. V tento den se chodilo koledovat. Někdy se chodilo na koledu i na Štědrý den či na Tři krále. Slovo „koleda“ je odvozeno od římských lednových přání Calendae Januariae. Ve Volarech se v tento den

Staré vánoční pohlednice

připomínalo ukamenování svatého Štěpána. Každý mladík si naplnil kapsy ovsem a snažil se jej házet na dívky vycházející z kostela. Kolik zrnků se zachytilo děvčeti na oblečení, tolik potomků pak bude v budoucnosti mít. Volarané říkali, že z této tradice mají největší radost vrabci, kteří se na oves hned vrhli. Protože je sv. Štěpán patronem koní, docházelo v některých šumavských vsích k žehnání koní před kostelem. V tento den si volarští koně měli možnost odpočinout od těžké práce, nebo je majitelé pouze provedli po městě, či je zapřáhli k malé vyjížďce se saněmi. Tento svátek se stal rovněž dnem, kdy bylo možné dát služebnictvu výpověď, nebo den, kdy služebnictvo mohlo odejít ze služby.

Následující den je svátek sv. Jana Evangelisty, kdy se tradovalo, že se nesmí na svého bližního pozvednout hlas a zároveň se světilo víno se slovy: „Pij lásku svatého Jana!“

Příběh krutého Heroda a neviňátek je připisován na 28. prosince. Kvůli krutosti jmenovaného panovníka byl tento den

považován za nešťastný, kdy nebylo záhodno dělat velká rozhodnutí. Na některých místech se v tento den pekly tzv. neviňátka, připomínající vdolky s otvorem uprostřed. V náhorní Šumavě se pak slavil svátek dřevařů. Zda tomu bylo i ve Volarech, není známo.

Silvestr byl nazýván malým Štědrým dnem a ve Volarech byl velkou společenskou událostí. Muži po nezbytné návštěvě kostela zamířili rovnou do hospody, neboť bylo nutné si na celý příští rok náležitě připít: „Auf a glückselings nujs Johr!“

Na Nový rok se v některých šumavských vesnicích koledovalo, a tak jako všude i zde platilo pořekadlo: „Jak na Nový rok, tak po celý rok.“

Konec vánoční doby byl původně stanoven až na Hromnice, od toho se ale časem upustilo. Vánoční čas tak zakončují Tři Králové, a to již 6. ledna. V tento den se světila křída, kterou se na trámy dveří jednotlivých chalup psal nápis K + M + B. Význam této zkratky lze vyložit dvojím způsobem. Buď se jedná o počáteční pís-

mena tří blízkovýchodních mudrců, nebo jde o zkratku latinského názvu Christus monsionem benedicat! (Kristus ať požehná příbytek!). Ve většině území se v tento den chodilo na koledu, jen na Bučině, ve Volarech a v okolí Horní Plané chodili tři králové v předvečer svátku a jejich koledování bylo svéráznějšího rázu. Za zpěvu koled se vrhali do jednotlivých chalup, a než by je hospodář nechal „řádit“, raději jim hned u dveří nechal nějakou výslužku.

Přejeme vám prožití pravých šumavských vánočních svátků a do nového roku vykročení tou správnou nohou!

Klára Singerová

Použitá literatura:

HORPENIAK, Vladimír: *Advent a vánoční zvyky na Šumavě*, Karmášek, České Budějovice, 2019

HORPENIAK, Vladimír: *Šumava očima Vladimíra Horpeniaka I.*, Starý Most 2014

SITTER, Bruno: *Wallern – Tirol im Böhmerwald*, 1991

Turnaj v Bulce

Dne 8. 11. 2025 se konal v hotelu Chata ve Volarech již 11. ročník v karetní hře Bulka. Celkem se k účasti přihlásilo 33 účastníků, a to jak místních karbaníků, tak také dalších hráčů z okresu Prachatice, České Budějovice, Strakonice a Český Krumlov. Hrál se na čtyři soutěžní kola a po sečtení byly vyhlášeny výsledky.

Na prvním místě se umístil Robert Chládek z Nových Hodějovic, který uhrál 337 bodů. Na druhém místě se umístil Miroslav Petřík z Nových Hradů, který uhrál 272 bodů. Třetí místo pak obsadil Marián Horvát z Horní Plané, který uhrál 252 bodů. Z místních karbaníků se pak na šestém místě umístil Vladimír Bajčík.

S vyhlášením výsledků a předáním cen nám pomohla starostka, paní Mgr. Pospíšilová, která poděkovala pořadatelům za uspořádání akce a všem hráčům za účast. Děkujeme také vedení hotelu Chata za azyl a výborné občerstvení.

Vladimír Bajčík, hlavní pořadatel

Silvestrovské jízdy s Bardotkou na Kubovu Huť

České dráhy v loňském roce převzaly po Stifterově pošumavském železničním spolku z Vimperka pomyslné žezlo nad organizací této tradiční akce a po několikaleté odlmce tak byly tyto zvláštní vlaky vypraveny na nejvýše položenou železniční stanici v České republice (995 m n. m.) – Kubovu Huť, kam se vydaly ze Strakonice a Vimperka. V letošním roce tomu nebude jinak.

Úplnou novinkou pro letošní rok pak bude jejich trasování i na druhou stranu „střechy české železnice“, a to přes Lenoru a Volary do Černého Kříže. Obyvatelům a návštěvníkům Volar a okolí se tak nabízí jedinečná příležitost, jak stylově zakončit rok 2025.

Silvestrovský expres přijede z Vimperka a Kubovy Huti ve 12:19 do Volar, odkud se vydá ve 12:33 do malebné stanice Černý Kříž

a provede vás tak po jedné z nejkrásnějších tratí v ČR oblastí Mrtvého luhu. Po krátké přestávce v Černém Kříži se ve 12:54 vydá na zpáteční cestu přes Volary (13:01–13:16) a Kubovu Huť (13:55–14:19) do Vimperka, kam dorazí ve 14:48.

Cestu v Silvestrovském expresu cestujícím zpříjemní živá hudba.

Pokud se vypravíte na Kubovu Huť, tak se po výstupu z vlaku můžete vydat na tradiční silvestrovský pochod na Boubín.

V čele Silvestrovských expresů pojedou motorová lokomotiva Bardotka, která byla dlouhá léta ikonou provozu na řadě jihočeských tratí jak v osobní, tak i nákladní dopravě. Bardotky jsou charakteristické nejen svojí vizáží, ale také zvukem, který sem do České republiky jezdí obdivovat nadšenci z celého světa.

Ve Vimperku bude zpřístupněn depozi-tář Stifterova pošumavského železničního spolku, na Kubově Huti a ve Vimperku bude v nabídce též prodej drobného občerstvení.

Bližší informace (ceník jízdného, předprodej, doprovodný program apod.) **naleznete v aplikaci Vlakem na výlet** nebo na <https://www.cd.cz/vlakem-na-vylet/vylet/strakonice-vimperk-kubova-hut-volary-cerny-kriz/silvestrovske-jizdy-s-bardotkou-na-kubovu-hut/18964>.

Přijďte se svést vlaky vedenými legendární Bardotkou a rozlučte se s rokem 2025 stylově – na kolejkách pod Boubínem!

Bc. Tobiáš Stross, České dráhy, a.s.

Počasí ve Volarech – říjen 2025

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,1 °C	
minimální teplota	-6,1 °C	19. 10.
maximální teplota	16,9 °C	20. 10.
maximální náraz větru	19,4 m/s	24. 10.
úhrn srážek	61,2 mm	
sluneční svit	54 hod.	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	8x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	5,6 °C	
minimální teplota	-7,5 °C	4. 10.
přízemní minimální teplota	-10,3 °C	4. 10.
maximální teplota	16,3 °C	20. 10.
maximální náraz větru	17,5 m/s	24. 10.
úhrn srážek	57,0 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	10x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	5,3 °C	
minimální teplota	-8,5 °C	4. 10.
přízemní minimální teplota	-10,3 °C	4. 10.
maximální teplota	16,8 °C	20. 10.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	14x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,3 °C	
minimální teplota	-1,2 °C	19. 10.
maximální teplota	14,7 °C	31. 10.
úhrn srážek	59,4 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	4x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	5,1 °C	
minimální teplota	-8,4 °C	19. 10.
maximální teplota	17,4 °C	20. 10.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	15x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	5,0 °C	
minimální teplota	-9,4 °C	19. 10.
přízemní minimální teplota	-10,6 °C	19. 10.
maximální teplota	15,7 °C	20. 10.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	17x	

Volary, zahrádkářská osada, 820 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	6,1 °C	
minimální teplota	-5,0 °C	19. 10.
maximální teplota	16,5 °C	20. 10.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	7x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Kvilda – Perla (PT)	-10,4 °C
2. Březník (KT)	-10,2 °C
3. Rokytská slat' (KT)	-10,0 °C
4. Horská Kvilda, u Hamerského potoka (KT)	-9,9 °C
5. Žďárek, Žďárecká slat' (PT)	-9,7 °C
6.–7. Horská Kvilda (ČOV, KT)	-9,6 °C
6.–7. Pasečná, Mlýnský potok (CK)	-9,6 °C
8. Pohoří (Novohradské h.)	-9,5 °C
9. Stögrova Huť, Jedlový potok (PT)	-9,4 °C
10. Spálenec, Mlýnský kout (PT)	-9,3 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz a www.meteo-sumava.cz

Během adventu a Vánoc mnozí z nás zavítají do kostela, a tak se tam podíváme i v naší „srovnávačce“. První fotografie je ovšem z léta, konkrétně z 25. července 1929 a zachycuje svatební obřad Franze Zahorky a Marie Terezie Schraml. Nevěsta byla domácí, ženich ze Záblatí. A jestliže vám je jméno Zahorka povědomé, tak to jste určitě slyšeli o Herwigu Zahorkovi, jediném synu ze tří dětí, který z tohoto svazku vzešel a který se proslavil jako spisovatel, historik a především lesník.

Jaroslav Pulkrábek | historické foto ze sbírky Muzea fotoateliér Seidel

VOLARSKÝ ADVENT A VÁNOCE 2025

WWW.KIC-VOLARY.CZ

SOBOTA 29. 11. 2025, 9:00 – 12:00, KNIHOVNA
ADVENTNÍ KVÍZ NEJEN PRO DĚTI A ANDĚLSKÁ POŠTA

SOBOTA 29. 11. 2025, 9:00 – 12:00, KNIHOVNA
VÁNOČNÍ KNIŽNÍ TRHY

SOBOTA 29. 11. 2025, 9:00 – 12:00, RADNIČNÍ SÁL, NÁMĚSTÍ
VOLARSKÉ ADVENTNÍ TRHY

NEDĚLE 30. 11. 2025, 16:00, KOSTEL SV. KATEŘINY
KONCERT ZUŠ VOLARY

NEDĚLE 30. 11. 2025, 17:00, NÁMĚSTÍ
PRŮVOD SE ZVONEČKY, ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU

PÁTEK 5. 12. 2025, 16:00, RADNIČNÍ SÁL
STP – PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ

PÁTEK 5. 12. 2025, 17:00, NÁMĚSTÍ
ČERTOUSKÁ OHŇOVÁ SHOW A MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

NEDĚLE 7. 12. 2025, 17:00, KOSTEL SV. KATEŘINY
MARAVEJA

PONDĚLÍ 8. 12. 2025, 16:00, SÁL KINA
JÍŘINČINA VÁNOČKA

STŘEDA 10. 12. 2025, 18:00, INFOCENTRUM
ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY

ČTVRTEK 11. 12. 2025, 18:00, SÁL KINA
ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ

SOBOTA 13. 12. 2025, 8:00 – 12:00, NÁMĚSTÍ
TRADIČNÍ ZABUJÁČKA

SOBOTA 13. 12. 2025, 10:00 – 16:00, OBŘADNÍ SÍŇ
VÁNOČNÍ FOCENÍ S FOTOATELIÉREM SEIDEL

NEDĚLE 14. 12. 2025, 17:00, KOSTEL SV. KATEŘINY
CHRÁMOVÝ SBOR PRACHATICE

SOBOTA 20. 12. 2025, 15:00, MUZEUM
VÁNOČNÍ PEČENÍ

NEDĚLE 21. 12. 2025, 17:00, KOSTEL SV. KATEŘINY
ADVENTNÍ KONCERT BONSAI Č. 3

NEDĚLE 21. 12. 2025, 17:30, PŘED KOSTELEM SV. KATEŘINY
BETLÉMSKÉ SVĚTLO

STŘEDA 24. 12. 2025, 24:00, KOSTEL SV. KATEŘINY
„PŮLNOČNÍ“ MŠE SVATÁ